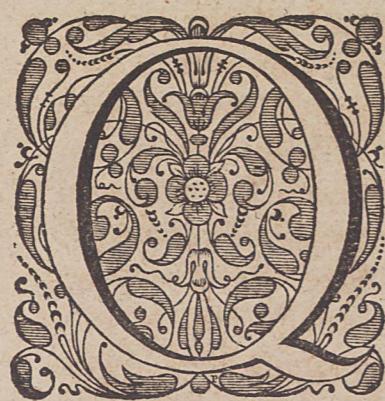

V T R I V S Q V E
B V R G V N D I A E
D E S C R I P T I O.

*Vnde orti
Burgundi.*

Vi res gestas superio-
ribus saeculis memo-
riæ mandavere, una-
nimis fere omnes con-
sensu testantur, Bur-
gundos è Wandalis,
septentrionalibusque
Gothis esse ortos, ac
circiter annum à na-
tivitate Iesu Christi

CCLXXX sedibus pulsos magna multitudine in
eam Germaniæ partem irrupisse, quæ tum
Alemannia dicta, ob amnis Rheni propinquita-
tem, agrorum fertilitate, nullis Germanorum
provinciis cedebat, contra quos vario successu
aliquandiu pugnantes, tandem sedes quas bello
nequierant, liberali incolarum benignitate ob-
tinuisse, eas nimirum Alemanniæ partes, quæ
nunc Palatinate, sive Palatinatus Rheni ac
Marchionatus Badensis titulo gaudent. Nomen
alii deducunt à Burgis, hoc est, castris, quia in in-
feriore Germania per castrorum limites dispositi
erant. Alii nomen putant deductum à mōre Se-
ptentrionalium populorum, vicatim habitantium,
ac proinde à Germanis dictos Bourgondiers,
quam vocem ejus temporis Galli, corrupta
Latina Germanicaque lingua in Bourgondiers de-
pravarunt, duarum vocum, paucis mutatis li-
teris, coitione. Rationem ex eo petunt, quod ve-

tustissimi Germani, expresso Cæsaris ac Taciti
testimonio nullas habitarunt urbes, sed pagos,
vicosque, parvo intervallo invicem distantes,
quos Bourgē appellant, unde vox Bour, aut Buir,
quæ vicinum sonat, manavit. Quod autem ple-
rique suspicentur vocem Bourgons, deductum ex
antiquissima ignotaque Scytharum Septentrio-
nalium (nunc Tartarorum) lingua, quemadmo-
dum & Lombardos, Gepidas, Vandals, Ba-
starnas, Neuros, Getas, Dacos, &c. plane incer-
tum est. Petrus Sancto-Iulianus Burgundiæ ety-
mon à loco quodam dedit, qui vulgo Burg-
ogne in agro Langrensi.

Olim regni titulo in Gallia longe lateque im-
perarunt. Anno M X X Rex Burgundiæ fuit Ru-
dolphus, sacer Conradi Imperatoris, cui in re-
gno successit Conradi filius Henricus. Comple-
tebatur tunc Burgundiæ regnum Sequanos,
superiorem Burgundiam, Sabaudiam, Delfina-
tum, & territorium Arelatense. Ideoque regni
sedes modo Arelate, modo Aurelia fuisse legi-
tur. Ab his ad Clotharium Galliæ totius regem,
postquam Theobaldus Rex sine liberis exces-
fisset, devolutum est, & ex eo tempore Burgun-
dia penes Francorum Reges mansit.

Regnum hoc circa annum C I O X X I V bi-
partitum abiit in Ducatum & Comitatum, quorum
ille, versus Occidentem, Burgundia inferior *Regia*: hic, ad Orientem, Superior, & Imperatoria.

D V C A T V S.

*Eius ter-
mini.*

*Vesperes po-
puli & ur-
bes.*

Hodierna.

D Vicatum claudunt ab oriente, intercur-
rente Rhodano, Sabaudia & Burgundiæ
Comitatus: à meridie, Lugdunense ter-
ritorium: ad occasum Nivernensium & Borbo-
niorum regio: à Septentrione Campania. Con-
troversiæ vero de jure in amplissimum hunc
Burgundiæ Ducatum gravissimæ motæ fuere,
anno C I O I O L V inter Imperatorem Carolum
V, Hispaniæ regem, & Henricum Galliarum
monarcham, de quibus vide P. Merula librum
Historia Belgicæ 6. Vixerunt hic olim Edui, &
Mandubii, quorum mentio apud Cæarem. Vi-
bes olim florentissimæ hic fuerunt Alexia, cuius
vix rudera supersunt, nominis umbram servante
pago Alize, & Bibracte oppidum quondam maxi-
mum & opulentissimum.

Metropolis Ducatus hodie est Dijon, vulgo
Dijon. Hujus conditor aut potius restaurator,
pomœriique productor fuit Aurelianus Impe-
rator. Nomen à divis, quibus plurimus ibi fuit
cultus, impositum putatur. Hac urbe nihil in
Burgundia pulchrius amoeniusque. Sita est ad
Gallia.

Oscharum fluvium, L' Ousche, pisculentum, agro
fertili, & admodum fœcundo, vini quoque in
vicinis montibus feraci. Munita est situ non
tantum naturali, sed industria etiam adversus
quamlibet vim. Vtrinque muros alluant flumi-
na duo, Suzio Suson, & Oscara, quorum ille peri-
culosissimis exundationibus urbem infestare
confuevit: hic pisculentus admodum alveo fluit
quietiore, rerum multarum usum suppeditare
solitus: muri ad justam magnitudinem apti, ad
propugnandum in altum assurgunt: turribus,
propugnaculisq; muniti. Sub cenobio D. Beni-
gni, quod à Gregorio conditum Lingonensium
Episcopo, vastum ostenditur specus, cryptas ci-
sternasque habens, in quo Benignus vir sanctus
vinctus fuisse traditur, quem populum ad Chri-
stum traduceret, dæmonum adhuc sacris ope-
rantem. Supremum hic est Ducatus Parlamen-
tum, & justitia sedes, unde velut è sinu patriæ
jura petuntur. Qui in Majorem hujus oppidi le-
gitur, non tam honorem, quam onus suscipere,
vel invitus & renitens, cogitur, jusquejurandum

I I

præ-